

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.659/2009/6. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Villányi és Gyovai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gyovai Sándor ügyvéd) által képviselt **MAGYAR ORVOSI KAMARA** 1068 Budapest, Szondi u. 100. szám alatti székhelyű felperesnek, - **alperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen tagdíjhátralék megfizetése iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2009. október hó 7. napján kelt 9.P.20.147/2009/6. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban tárgyaláson kívül meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes kényszertagja volt a Magyar Orvosi Kamarának 2007. március 31. napjáig és a tagsági jogviszony megszűnése időpontjában 4.500,-Ft tagdíjhátraléka állt fenn. A tagdíj fizetésére kialakult gyakorlat szerint a kamara az esedékes díjat felvezette egy postai csekkre, majd megküldte a tagok részére. Ilyen csekket a hátralék rendezésére az alperes nem kapott. A felperes - mint jogosult - 2009. május 13. napján 11.Pk.21.282/2009. szám alatt fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Békés Megyei Bíróság előtt az alperessel szemben 4.500,-Ft kamarai tagdíj, ezen összeg után 2007. április 1. napjától járó késedelmi kamata, valamint 9.000,-Ft perköltség megfizetése iránt. Az alperes - mint kötelezett - a fizetési meghagyás kézhezvételét követően 2009. május 27. napján a felperes számlájára átutalta a 4.500,-Ft tagdíjhátralékot és ellentmondással élt, amelyben ezt meghaladóan a kérelem elutasítását kérte, figyelemmel az időközben megfizetett összegre. 2009. augusztus 31. napján késedelmi kamat címén további 810,-Ft-ot utalt át a felperes részére.

A felperes leszállított keresetében 810,-Ft kamat és 19.500,-Ft perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében a leszállított kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a fizetési meghagyás átvételét követően a tőkekövetelést megfizette és utóbb a

kamatfizetési kötelezettségének is eleget tett. Ezért perköltségre a felperes nem tarthat igényt, mert a perre okot nem adott, hiszen a hátralék megfizetésére nem szólította fel és postai csekket sem küldött a tagdíjfizetési kötelezettség esedékességének időpontjában.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A Pp. 80. § (1) bekezdésére hivatkozással megállapította, hogy speciális költségviselési szabály két együttesen megkövetelt feltétele fennáll. Az alperes nem adott okot a perre és az első tárgyalást megelőzően a követelést azonnal elismerte. Bár a felperes az eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a bíróság előtt történő igényérvényesítést megelőzően felszólította írásban az alperest a teljesítésre, ezt az alperes tagadásával szemben igazolni nem tudta. Ennek következtében nem állapítható meg, hogy a perindítás előtt a felperes az elvárható intézkedést megtette, ugyanakkor az általa követelt tőketartozást és késedelmi kamatot az alperes nemcsak elismerte, hanem az első tárgyalásig azt teljesítette. Mindezek alapján arra következtetett, hogy a perre okot nem adó és a követelést teljesítő alperest perköltségben nem lehet marasztalni.

A felperes az elsőfokú ítélet megváltoztatása iránt előterjesztett fellebbezésében 14.000,- Ft első- és másodfokú eljárási illeték és 20.000,-Ft + ÁFA= 25.000,-Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen fordította meg a bizonyítási terhet, amikor a felperestől várta el annak igazolását, hogy a fizetési felszólítást az alperes részére elküldte, tekintettel arra, hogy az alperes tagadta annak kézhezvételét. Ténylegesen az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a perre okot nem adott, ami nem történt meg, így viselnie kell az első- és másodfokú eljárás során felmerült költségeket. Egyebekben az alperesnek azt kellett volna igazolnia, hogy nem tudott a tartozásról, ami lehetetlen, hiszen az a kamarai tagsági jogviszonyán alapult, és nyilvánvalóan módjában állt követni saját nyilvántartásaiban, hogy eleget tett-e a fizetési kötelezettségének. Három havi tagdíjhátralék merült fel és arra nem alapozhatta tartozása megszűnését, hogy esetleg nem kapott csekket.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Utalt arra, hogy az elsőfokú eljárásban bizonyította, nem adott okot a perre, és az előzetes felszólítást nem kapta kézhez.

A fellebbezés **alaptalan.**

A Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. törvény 20. § (1) bekezdése tartalmazta, hogy orvosi diplomához kötött tevékenységet csak a Magyar Orvosi Kamara tagja folytathatott, vagyis az e tevékenységet folytatók számára kötelező volt a köztestületi tagság. E törvényi rendelkezést váltotta fel az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2007. április 1. napján hatályba lépett 2006. évi XCVII. törvény, amely az önkéntes tagságon alapul. Nyilvánvaló, hogy 2007. év elejétől a köztestület és a tagjai tudomással bírtak az új törvényi szabályozásról, és

Pf.III.20.659/2009/6. szám

annak hatályba lépése előtt átmeneti állapot alakult ki. A felperes nem vitatta, hogy nem küldött csekket az esedékes tagdíj megfizetésére az alperes részére, és nem bizonyította, hogy utóbb a törvény hatálybalépése előtt közvetlenül felgyülemlett három havi hátralék (2007. január 1-től 2007. március 31-ig) egyösszegű teljesítésére felhívta volna. A fizetési meghagyás kézhezvételét követően az alperes nyomban teljesített, a tőkeösszeget és a kamatot megfizette.

A Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés célja annak előmozdítása, hogy a jogosult által felszólított kötelezett, aki nem vitatja a vele szemben támasztott követelést, önként teljesítsen, illetve semmi olyat ne tegyen, aminek nyomán a többletköltséget eredményező perindítás szükségessé váljon. Azt a tényt, hogy az alperes mikor szolgáltatott okot a perre, a bíróságnak az eset összes körülményének gondos mérlegelésével kell megállapítani. Ezeknek a körülményeknek a vizsgálatánál lényeges, hogy a felperesnek is mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy igényét az alperessel szemben akár a pert megelőzően, akár a per megindításakor hitelt érdemlően megalapozza. A bírósági gyakorlat szerint az alperes akkor nem ad okot a perre, ha semmi olyat nem tesz, aminek nyomán a perindítás szükségessé válik, másfelől pedig mindent megtesz annak érdekében, hogy a felek közötti vita a polgári per igénybevétele nélkül elintézhetővé váljék. A rendelkezésre álló adatokból megállapítható, hogy feltehetően a 2007. januártól 2007. áprilisig tartó átmeneti állapotra figyelemmel a felperes nem a tőle megszokott módon járt el, amikor a csekkek küldését elmulasztotta, és az alperes sem fizette meg a nem vitásan esedékes tagdíjakat. A felperesnek éppen ezen már fentebb említett a törvény hatálybalépése előtti "bizonytalan" állapotra tekintettel fel kellett volna szólítania az alperest a bírósági igényérvényesítést megelőzően a hátraléka megfizetésére, és ezért nem bírhat kellő alappal az arra történt hivatkozás sem, hogy a fennálló tagsági viszony alapján az alperesnek tudnia kellett tagdíjhátralékáról. Ugyanakkor az első tárgyalást megelőzően az alperes a keresetet elismerte és a követelést megfizette. Nem jelenti a bizonyítási teher megfordítását annak a felperes terhére történt értékelése, hogy előzetes intézkedéseket elmulasztotta, mert az alperesi tagadással szemben a felperest terhelte a bizonyítás mindazon tények tekintetében, amelyet ő állított, azaz hogy a per megindítása előtt igényének érvényesítését megkísérelte. Mindezek értelmében a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdés szerinti költség megállapításra nem tarthat igényt, a perrel felmerült költségeit nem háríthatja át az alperesre.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során áthárítható költség nem merült fel, így erről rendelkezni nem kellett.

A tárgyaláson kívüli elbírálás a Pp. 256/A. § b) pontján alapul.

S z e g e d, 2009. december hó 10. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró